

rolle, når det drejer sig om tilkendelse af førtidspensionen.

Jeg har sådan set en forståelse for forslagsstillernes bevæggrund for at stille forslaget, men jeg kan ikke støtte det, fordi man, havde jeg nær sagt, kommer til at gøre ondt værre med forslaget.

Baggrunden for forslaget er, at der hersker en del uklarhed om, hvad lægekonsulenternes rolle i revaliderings- og pensionsnævnene egentlig er, når der skal tilkendes pension, hvor det ser ud til, at praksis ofte er, om ikke i modstrid med så på kant med lovens hensigt og ånd.

Forslagsstillerne tager udgangspunkt i, at lægekonsulenterne har en selvstændig, aktiv rolle, hvor de afgiver udtalelser og træffer afgørelser, men i henhold til loven er det ikke deres rolle. I henhold til loven har lægekonsulenterne ikke nogen selvstændig opgave. De er med ved nævnenes afgørelse, fordi de simpelt hen skal hjælpe nævnets medlemmer med at forstå de speciallægeudtalelser, der er indhentet andetsteds.

Hvis vi ser på lovens bogstav og hensigt, kan en lægekonsulent pr. definition ikke være uenig med en speciallæge. De kan tolke og forklare, hvad der står i speciallægens erklæring, men de kan ikke være uenige.

Hvis man ikke vil tage udgangspunkt i den speciallægeerklæring, der foreligger, har man den alternative mulighed at indhente en ny speciallægeerklæring. Men det er rigtigt, at det ser ud til, at praksis er en noget anden forskellige steder, hvor lægekonsulenterne i højere grad har en selvstændig rolle end den, jeg her har beskrevet, og hvis det er tilfældet, kunne man godt diskutere nogle af de forslag, som Fremskridtspartiet har stillet.

Jeg vil foretrække at klargøre over for kommunerne, hvad der er den egentlige rolle for lægekonsulenterne, og det er der en god anledning til, nemlig i den reviderede vejledning, der netop nu er ved at blive skrevet i Socialministeriet.

I denne vejledning, som bliver sendt ud om få måneder, vil det blive en meget vigtig opgave at tilkendegive, hvad det er, der er lægekonsulenternes rolle: at den er som tolk og oversætter, men ikke som en læge, der tager en selvstændig afgørelse på lige fod med de speciallæger og praktiserende læger, der har afgivet erklæring.

Hvis vi cementerer den fejlagtige praksis, der er i dag, kommer vi i virkeligheden til at tillæg-

ge lægekonsulenterne en større rolle, end de er tiltænkt, og så kommer man på den måde måske til at forstærke problemet.

Jeg mener, det er vigtigt, at vi i virkeligheden understreger nævnsmedlemmernes afgørende rolle i forbindelse med tilkendelse af pension, for vi har også en diskussion om, hvorvidt vi har brug for at bevæge os i retning af et funktionsevnekriterium, hvor man netop tager andre aspekter af pensionsansøgerens situation i betragtning end lige netop den diagnose, der kan stilles.

Med denne begrundelse kan jeg ikke støtte beslutningsforslaget.

Inger Bierbaum (S):

Jeg vil gerne indledningsvis fastslå, at det er kommunernes revaliderings- og pensionsnævn og Den Sociale Ankestyrelse, som træffer afgørelse i pensionssager, og at lægekonsulentens opgave, som vi netop har hørt, ikke er at afgøre sagerne, men blot at klarlægge indholdet af andre lægers udtalelser.

I dette beslutningsforslag lægges der op til, at lægekonsulenterne får en meget stor indflydelse på pensionssagerne, og det fremgår, at de også skal undersøge borgeren, inden de giver udtalelse.

En sådan ændring vil være u hensigtsmæssig. Det strider mod princippet om, at man som borger selv vælger læge, og det vil betyde nogle overbebyrdede lægekonsulenter og en længere sagsbehandling, hvilket ikke vil være til gavn for borgerne. Det strider i det hele taget imod lægekonsulenternes opgave, nemlig at oversætte andre lægers erklæringer.

I Socialdemokratiet er vi selvfølgelig bekendt med, at der i visse sager bliver tillagt lægekonsulenterne en for stor beføjelse. Hvis praksis er, at lægekonsulenters udtalelser tillægges for stor betydning, mener vi, det er nødvendigt at få det præciseret over for kommunerne og de andre myndigheder, som er involveret i pensionssagerne.

Det er vigtigt at præcisere, hvilken rolle konsulenterne har, og her er vi meget åbne over for drøftelser om, hvilken rolle lægekonsulenterne skal have. Det er vigtigt, at reglerne på området bliver forstået og fortolket rigtigt, og det er ikke mindst vigtigt, når kommunerne skal overtage pensionstilkendelsen i forbindelse med den nye sociallov, der træder i kraft den 1. juli 1998.

Det er afgørende for Socialdemokratiet, at borgernes rettigheder er sikret, og at sagsbe-